

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1271).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen i dens Helhed sattes under Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 78 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

Forhandlingen genoptoges.

Martin Olsen: Der er neppe Grund til at forlænge Forhandlingen, thi Sagen er vistnok uddebatteret, saa at vi rolig kan lade Behandlingen fortsættes i et Udvalg. Der er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gøre til enkelte af de foregaaende Talere, som dels har sagt noget, der fortjener Imødegaelse, dels har fremsat Bemærkninger til, hvad jeg har sagt.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) var, synes jeg, ellers — jeg havde nær sagt — overstrømmende imødekommende overfor det foreliggende Spørgsmaal, men han kunde dog ikke nægte sig den Glæde at give adskillige Smaahib — ogsaa ret venskabelige — til den Side, hvor jeg staaar. Blandt andet mente det ærede Medlem, at jeg formentlig ud fra den Klassefanatisme, som ellers præger Socialdemokratiets Talsmænd, skulde have kaldt visse Arbejdere for „brændemærkede“, fordi de var bemidlede. Dette refererede sig til en ironisk Bemærkning af mig vedrørende Lovforslaget. Jeg sagde, at en Landarbejder, som har 884 Kr. paa en Tekstilfabrik paa Landet, „brændemærkedes“ af Lovforslaget som bemidlet. Dette Udtryk henviste altsaa til den Hensigt, Lovforslaget har. Saa mente det ærede Medlem at være i det kuriøse Tilfælde at være kommet til venstre for en Socialdemokrat. Det skulde glæde mig, om jeg kunde opleve den Dag, da jeg saa det, men endnu har den Dag i hvert Fald ikke vist sig. Det var en parentetisk Be-

mærkning, jeg gjorde til Ordføreren for Regeringspartiet (Moestrup) om Ubemidlethed, der gav det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds Anledning til at sige, at han var kommet til at staa til venstre for mig. Han mente nemlig, at jeg havde udtrykt mig saaledes, at kun ubemidlede maatte være Medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet havde udtalt den Mening, at kun ubemidlede Arbejdere skulde være Medlemmer af Kassen, og dertil sagde jeg: Det mener jeg ogsaa, men jeg føjede selvfølgelig til som et nødvendigt Korrektiv, at det beroede paa et Skøn, hvad man kalder ubemidlet. Naar efter min Mening saa at sige alle Lønarbejdere — paa ganske enkelte forfløjne Undtagelser nær — kommer ind under Begrebet ubemidlede, gaar det ikke paa nogen Maade an af Hensyn til de ganske faa at lave Hovedregler i en Lov. Det er i den Betydning, jeg har brugt Udtrykket „ubemidlet“. Efter hele min øvrige Argumentation maa mine Udtalelser forstaaes saaledes, at jeg ikke kunde mene, man skulde skelne mellem bemidlede og ubemidlede, hverken saaledes som Lovforslaget foreslaar eller paa anden Maade.

Det ærede Medlem havde ligeledes udfundet, at jeg eventuelt kunde gaa med til en Indtægtsgrænse. Det er ikke rigtigt. Det har jeg ikke sagt. Jeg har tværtimod protesteret mod en Indtægtsgrænse. Jeg opstillede 3 Spørgsmaal. Det første var, om der overhovedet var Anledning til at gaa med til en Indtægtsgrænse. Det besvarede jeg af forskellige Grunde, baade samfundsmæssige og praktiske, med et bestemt Nej. Det næste Spørgsmaal var, hvorvidt de opstillede Grænser svarede til deres Forudsætninger, og jeg søgte at paavise, at de opstillede Grænser ikke svarede til deres Forudsætninger, men det var kun en Tjeneste, jeg mente at gøre den højt-ærede Minister og det høje Ting, naar jeg paaviste, at de statistisk aldeles ikke svarede til deres Forudsætninger. Det tredje Spørgsmaal var: Hvilken Virkning vil en saadan Indtægtsgrænse have? Det viste jeg ved blandt andet at fremdrage Tal fra Organisationerne, som godtgjorde, at en Indtægtsgrænse vilde have saa at sige ødelæggende Virkninger paa Kasserne.

Udover dette skal jeg ikke komme ind paa, hvad det ærede Medlem sagde, idet han jo i Hovedspørgsmaalet var i Overensstemmelse med mig. Jeg skal senere komme tilbage til en Bemærkning af det ærede Medlem om Arbejdsanvisning.